

II
Az „audiatur et altera pars“ elvénél fogva közöljük a következő levelet!

Hajdu-Nánás, január 13.
T. Szerkesztő ur!
Becses lapja f. évi 6-ik számának újdonsági rovatában olvasván, hogy a h. nánási iparosok olvasókörének december 29-én, ismeretlen tudósító közlése szerint viharos gyűlése volt, mivel a kör a szabályzattól eltérőleg tanított és nem iparos választott elnökéül, s a kisebbség ezen választás ellen tiltakozott, sőt a minisztériumhoz felebbezett is: indítatva értem magamat, hogy azon bizonyos tudósító közlést — a mennyiben már azt a nyilvánosságának szánta — ugyanaz előtt kellő világításba helyezzem.

Az igaz, hogy a kör gyűlése az elnök választásánál kissé zajos volt, de nem viharos. A zajt éppen az a két szál emberből álló kisebbség idézte elő a közgyűlés 57 tagjával szemben, a kitől a fentebb érintett hírlapi közlemény bizonyára ered. A választás csakugyan egy érdemes tanítóra esett, ki mint az iparos iskola igazgatója, közvetve legalább az iparügy szolgálatában áll. Az igazság érdekében el kell mondanom, hogy e férfit volt az, ki mikor a kör alakult, magának az iparos osztálynak kérelmére az alapszabálytervezetet a kör részére elkészíté, s három éven át — mint kőri tiktár — az egyet ügyeit buzgó tevékenységgel szolgálta, mondhatom vezette, s a kör erkölcsi és anyagi gyarapodására oly hasznos intézkedéseket létesített, melyek által a kör jövője biztos alapra fektetett. Különösen ki kell emelnem, hogy törekvését mindig oda irányítá, miszerint a kör minden politikai pártokodásoktól ment legyen, hogy kebelében emiatt a viszály magva el ne bontessék. Mindezen érdemeiért választá meg őt a kör elnökéül, azon feltartással, hogy a kör szabályzatnak az elnök választásra vonatkozó pontja már a választásból kifolyólag megváltoztatván, jóváhagyás végett, az illető szakminisztériumhoz felterjesztessék. Erről azonban a zajos kisebbség bizonyosan azért hallgat, mivel nem volt már akkor jelen a közgyűlésen, midőn ez az irányban indítványt tettem s midőn az egyhangulag el is lett fogadva.

A választás ellen állítólag felebbező két egyén nem azon az uton halad, mely a kör biztos és egészséges fejlődéséhez vezet: mert az itt köztudomású dolog, hogy a mi iparos osztályunk kis iparosokból áll, kik üzleteiknél az év különböző szakában annyira el vannak foglalva, hogyha a kör elnöke közülük választatnék, sokszor az egyleti folyó ügyek intézése is fenakadást szenvedne. Erről győződött meg a kör azon három évi ciklus alatt, midőn a kör elnök iparos volt, s ez indította arra, hogy a szabályzatnak az elnök választásra vonatkozó része megváltoztatását elhatározza.

Hogy a szabályzat megváltoztatása eddig keresetlül nem vitetett, egyszerű oka az volt, mivel a kör az elmúlt évben házvételre s egyéb beruházásokra kénytelen volt folyó bevételét annyira felhasználni, hogy a költségvetés keretébe egy új szabályzat kiállítása s felszerése költségeit be nem illeszthette, erről azonban a kisebbség nem emlékezett meg, mivel a kör ügyeit csak távolból ismerete. — Tudta és tudja azt a kör közgyűlés, hogy szabály szerint az elnök választás ellen emelhető kifogás, de ilyen csakis olyan iparos tehet a kör egyetemes többsége ellen, ki annak jelen körülmények között felbomlására törekszik.

En az iparos osztály érdekében azt óhajtom, hogy értsünk egyet, ne legyünk oldott kévé, mikor különben is kevesen vagyunk, s ha erőnket szétforgatjuk, önmagunknak ássunk sirt. Nem az itt a kérdés, hogy iparos vagy nem iparos elnök alatt csoportosulunk-e? hanem az, hogy a ki bennünket vezet: értelmes, érdemes s ügybuzgó ember legyen. S ha a kör szabályzat alkotásakor némileg tévesztettünk is: azt jóakaratu egyetértéssel nem késő még helyre hozni. Én részemről erre töreksem s azt hiszem velem együtt erre törekszik minden jó gondolkodású iparos polgár is, ki a tudósító által közölt viharos jelenetekben nem gyönyörködik.

Különböben béke velünk!
Jarabín József,
iparoskörü alelnök.

III.
Összeférhetetlen állás.

H. Bőszörmény, jan. 14.
Hét vármegyében nincs párja Csorba Julcsának! De hát ki és mi ez? E kérdésre hajdu-bőszörményi levelezőnk így felel: Van városunkban egy Kelemen András nevű egyén, ki már hajdan mézárós inas volt. Későbbben Isten felvitte dolgát és segédde lett. Inasokrában már feleségével Csorba Juliánával szolgálta a mestert, a ki diplomás asszony, mert hitese bába, volt kocsmárosné, most pedig a h. bőszörményi kies fűrdőnek fő-fő bérője s mi több ő városunkban Nagy Gábor mézárós mester utam székállólégénye, mert hát ő nap nap után méri a húst a Dániel-utca szegletén, pedig hát e tekintetben semmi diplomát nem szerzett. Csak akkor hagyja ott, midőn szülésznő kötelessége parancsolja, annak végeztével ismét folytatja. Különös dolog az, hogy az ipartörvény ellenére ilyenek történnek, hiszen a mézárósság rendes iparosság és azt nem folytathatja más, csak aki ez ipart tanulta. — De legkülönböesebb az, hogy egy fűrdő szülésznő méri a húst, megtörténik, hogy naponta 3-szor is zár s nyit, a hogy a teendők hozzák. Jelemtetett már ez városunk rendőrkapitányának, ki szóbelileg meg is intette, s azt mondta, hogy ha még tovább is mér, megbünteti; de midőn tovább mért és újból jelemtették, akkor a kapitány ur azt felelte: „ne vegyen tőle a kinek nem kell.“ A polgármester ur is megígérte az intézkedést, de hát minek itt a sürgősség? Nem felebbezés ez? Csorba Julcsa nagy és hatalmas, de azért mégis nem nagyobb talán e hatalom, mint a törvény és illendőség szabályai? —

Fővárosi levél.

Képviselőválasztás Budapestén.
(Eredeti levél.)

Budapest, jan. 14.
Már kora reggel nagy volt az élénkség a Józsefvárosban. Kortések jártak be a kerületet zászlókkal s maguk köré gyűjtöttek egy csapat választót, — aztán bevonultak hadiszállásukba. Az ellenzék a kerepesi ut és az Eszterházy-utca sarkán levő vendéglőben, a kormánypart pedig a kerepesi-ut és a szentkirályi-utca sarkán levő kávéházban ütött tanyát.

Hogy a pártok össze ne keveredhessenek, az Eszterházy-utczát magas kerítéssel zárták el s a Madary-párt a kerepesi-ut felől, a Berzeviczy-párt pedig az Eszterházy-utca felől juthatott be a választási helyiségbe: a Belezna y ház nagy termébe.

A szavazatszedő bizottság fél nyolcz órakor gyűlt össze a terembe, s egy fél óra múlva N á s z a y Mór választási elnök az Esz-

terházy-utczán felállított emelvényen megjelent és a szavazást 9 órára tűzte ki. Ezután kijelentette, hogy a kik képviselőjelöltet akarnak felléptetni, 9 óráig jelentsék be nála. Kilenc órakor pedig tudatta a bizottsággal, hogy a kitűzött időig ketten jelöltettek: Madary Gábor és Berzeviczy Albert.

Erre megkezdődött a választás. Először a Berzeviczy-pártiakból tíz választót, aztán mindkét pártból ugyanaannyit felváltva bocsátottak be a terembe, hol két szavazatszedő bizottság vette át a voksokat. — A szavazás alatt a terem hátsó részében a szavazó bárkákat adta ki a választóknak az e czélra ki-rendelt küldöttség.

Berzeviczyre a „nadrágos“ emberek szavaztak, míg Madary részére az iparos osztályból került ki a legtöbb voks.

Eleinte elég csendben haladt a szavazás, csupán egy-egy lelkesült Madary-párti kiáltotta el szíve szerint torka szakadtából az éljent. Egy választó pedig ugyancsak ráförmedt a szavazó bizottságra, hogy az ő nevét y-nal írják ám, mert ő nemes ember! Szádeczky Lajos történetiről kérdezték: kire szavaz? Ő erre méltóságosan oda vágta: kakasfalvi — lomai — felső berzeviczy Berzeviczy Albertre; sőt még ennek családi czimerét és színeit is utána mondta, persze nem úgy, hogy fekete-sárga mezőben „kék macska.“ Egy másik szavazótól meg sehogyszavazni? Előbb Madaryt, aztán Berzeviczyt említette a jámbor. Végre is elküldték, hogy gondolkodjék rajta. Kis időre visszakérült és a „gondolkodás“-nak az lett az eredménye, hogy Berzeviczyre szavazott. Heves szóváltásra adott alkalmat Weisz Ábrahám nevű bolos, ki minden áron „Berkeovicsra“ akart szavazni; nem tudta kiejteni a Berzeviczy nevet. Megtanították rá, és leszávozott.

Az egyik szavazatszedő bizottságnál Madary volt előnyben jó sokáig, de a másiknál megegyezésszerűen túlhaladta őt Berzeviczyt.

A választási elnök fel hat órakor kijelentette, hogy hét órára bezárja a szavazást. — Nagy lett erre a „drukk.“ A Madary-párt legalább 800-ig felakarta a voksokat, sikerült is neki, sőt még utólagosan is jelentkezett három Madary-párti. — Ekkorra azonban a kormánypart már 1063 szavazattal kértedett.

Az elnök hét órakor csakugyan bezárta a szavazást s a bizottság visszavonult. — Nyolcz és fél órakor az elnök a kerítés mellett felállított emelvényen kihirdette a szavazás eredményét, mely a következő: összesen 1887 választó szavazott; ebből 1084 esik Berzeviczyre, 803 pedig Madaryra. Így Berzeviczy 278 szavazattal nyert Madary ellenében.

A kormánypart választók körörendve, óriási zajjal mentek el Berzeviczyt a szabad-élvű klubba s magukkal vitték őt a választási terembe, honnan neyedőrai kölcsönös hálálkodás után szétoszlottak.

A milyen zajos volt a Belezna y ház, éppen olyan csendes lett ismét, mint a temető valamely zajos temetés után. Hiszen itt is zajosn temettek el egy igaz nemzeti törekvést.

A kerepesi uton azonban mintegy 250 főnyi tömeg verődött össze 8 óra fele. Nagy zajjal, abuzgalommal vonultak a hatvani, koronaherceg, harminczad utcákon keresztül az Erzsébetterre, onnan pedig a József-terre. Itt a tömeg vezetőjét letartóztatták és bekísérték

a rendőrséghez, de mivel látták, hogy ittas, egy rendőrral hazakísértették a lakására. A jámbor különben akaratlanul jutott a vezéri méltóságra.

Mikor hazafelé tartott, találkozott a tömeggel s torka szakadtából kiabálta: Eljen Madary! Ez hatott s azonnal a kezébe nyomtak egy zászlónyelet, melyről már csupán foszlányok lógtak le; aztán a nyakába akasztottak egy kulacsot, mit hogy könnyebb legyen, azonnal ki is kotyogtatott.

Budára akarta vezetni a csapatát, de hamarosan megfosztották méltóságától. L. E.

HELYI HIREK.

* E. M. K. E. Az erdélyi magyar köznevelődési egyesület debreczeni és hajdumegyeyi fiókja vasárnap alakul meg Debreczenben. Az alakuló közgyűlés — mint már többször említettük — f. hó 19-én d. e. 11 órakor tartatik meg a városháza nagy tanácstermében. Az alakuló közgyűlés igen imponzansan igérkezik. Városunk egész közönsége érdeklődik a nemzeti ügy iránt. Kolozsvárról nagy számú küldöttség jő az alakuló közgyűlésre, s e küldöttség tagjai sombaton d. u. 1/4 4 órakor érkeznek Debreczenbe. Ünnepléyes fogadtatásról gondoskodva van. A küldöttség magával hozza az E. M. K. E. díszes lobogóját, mely legelső hivatalos útját Debreczenbe teszi meg! Itt fog először kibontani a nemzeti haladást, a nemzeti kultúrát hirdető lobogó. Az erdélyi küldöttség tiszteletére a közgyűlés után bankett, este pedig bal lesz. A kolozsvári „Ellenzék“, a királyhágóntuli országgyűlés legtekintélyesebb lapja, mely a függetlenség eszméje mellett nagy kitartással szolgálja az E. M. K. E. ügyét is, „Mennyünk Debreczenbe“ cz. alatt következőleg buzdítja olvasóit a debreczeni utra: „Vasárnap lesz az Alföld vezérvárosában: Debreczenben az Emke főválasztmányának megalakulása. Az Emke igazgató választmányára már megválasztotta küldöttségét, kivánatos azonban, hogy a nagy horderejű akció ünnepléjére Erdélyrésznélkül minél számosabban jelenjenek meg. Felhívjuk a közönséget, hogy vegyen részt az ünnepen. Csatlakozzék a küldöttséghez, mely Erdélyrészt háláját is tolmácsolandja a kulturális törekvéseinket annyira támogató debreczeni közönség előtt. Impozánsnak kell lennie a küldöttségnek, mert a tény maga is impozáns. Erdély Debreczenben méltósággal, díszszel mutassa be magát.“

A városi dalárda szombaton zászló alatt vonul ki a vasutchoz a kolozsvári vendégek fogadtatására. Felkértenek a különféle egyletek és a tanuló ifjúság, hogy zászlóik alatt szintén voauljanak ki. Gyülekezési hely: a városháza előtti tér, d. u. 1/2 3 órakor. A lakosság felkértek, hogy szombaton és vasárnap lobogózza a fel a házakat! Mutass meg külsőleg is Debreczen, hogy az E. M. K. E. főkegyeletének megalakítása ünneppnapot képez e nemes városra nével! Szombaton este is merkedési estély tartatik a „Bika“ vendéglőben. Az ismerkedési estélyen a városi dalárda közre fog működni, később pedig szerezendőt ad az E. M. K. E. elnökségnek. A színházban szombaton díszelőadás lesz a kolozsvári vendégek tiszteletére. Vasárnap, a fiók-egylet megalakulásának estéjén, díszelőadásul színikor kerül egy operette és egy népszüneti felvonás. Közben a dalárda fog ének-darabokat előadni. Ezen előadás — tekintettel a vasárnap esti E. M. K. E.-bálra — 1/2 7 óra-

A „DEBRECZEN“ TÁRSZÁJA.

A lelkész leánya.

— Regény. —
Írta: V. Gaál Karolina.
(Folytatás.)

— Atyám elmebetegségről mit se tudok, — szölt Ödön — de anyai igaz, hogy mai napig beteg és kedvetlen. Nem tudom önnek érzelmeimet lefesteni, melyek a viszontlátások szorongatták keblemet, rég nem találkoztam atyámmal s elhibeti, hogy ez nem okozott nekem örömet! Ugy látszik, jó atyám soha sem lesz többé alkalmas sem a családi örömhöz, sem a megújítására valamely régi barátságok.

— Az ördögbe, ez rossz hír nekem! Higgye el, egyik az hozott e vidékre lakni, hogy régi barátainkkal összejövek. De ha Armin gróffai így vagyunk, tán a többivel se nyerek semmit.

— Kézel van az őu új birtoka?
— Egészen az önké mellett. Mily örömteljes napokra számíték én! Nem vagyok már fiatal, de azért tudok még vigadni és élvezni.

A kastélyhoz értek Lénárd huga a sárga, beesett arcu Ludmilla épen szembe jött velök a lépcsőzaton.

— Fogadhat atyám vendéget? — kérde Ödön.

— Vendéget? — kérde az aggszűz gunyosan, egy tekintetvet vetve Hardekre — ő méltósága nem fogadhat senkit, miután ma hajnalban az orvossal és fivérémmel elutaztak egyidőre.

— Elutaztak? — kérde megdöbbenve Ödön.

— Igen, és egy levelet hagyott hátra nagyságodnak a gróf ur, már felküldém a hir-

lapokkal a szolgától előbb. — E szavai után el akart sietni.

— Hé, megáljunk csak! — rákiáltott Hardek, egyszersmind karját megkapva elibe hajolt. — Szentem! maga ugyan derék egy alakka nótte ki magát! Ha ugyan az, a kit gondolok, nem az egykori iczi-piczi Ludmilla? Mi?

Az idős leány fulig verevedve hátrált, s bámult az előtte álló urra.

— No meg se ismer! — Az kellene csak még, szentem! Sok szép ezüst tallérkát raktam ám pedig e kézbe ni! Persze ezek is fiatal lény kezei voltak akkor. Hé, nem emlékszünk talán Hardek ezredesre? Mi??

Daczára, hogy jól megszorítva tartá a leány kezét, e név hallatára elsikoltá magát, kiszabadítva karját az erős férfi hatalmából s úgy eltűnt, mintha soha se állt volna előtte.

— Most is épen olyan futós, mint ez előtt 22 évvel, — kacagott Hardek és Ödönre kacsinott, — hanem vénecske ő kelme és rut mint egy denéver. Azonban a szép tallérokat mégis szerette, mint ifjú leány. No, ifjúság boldonság, elmúlik végre minden. Bocsánat fiatal grófm e kis tréfáért, ez a leány szerepet vitt itt hajdan. Lehetetlen volt meg nem szólnom. Csinos és fürgen volt, két tisztunk meg is verekedett miatta. Ugy-e, ki hinné most összeaszott sárga arczostajiról? Hehehe!

— Ez anyám nőcselédje volt? — mondá Ödön inkább kérdeve, mint állítva.

— Dehog, kastélyfelügyelő tekintélyt vívott ki még urasága s urnöje előtt is magának az öreg Krencz Gotthard; Ludmilla és Lénárd inkább urfi és kisasszony itt, mint cseléd: az ő két gyermeke volt.

— Az öreg Krencz még az én gyermekkoromban elhalt — mondá Ödön.

— De volt egy boldonság süket fivére is, e Ludmilliának nagybátyja, hát az hová lett?

— Nem emlékszem rá.

— Megkardapoztam egyszer, mert Ludmillát pajkossgóbból megcsókoltam s a vén süket eléfogott a kertben, hogy kis hűgával máskép bánjak. Fergeteg hordja el, kikapta a magát, persze ráadásul még néhány aranyat, hogy fogja be a száját.

Ödön undorodva és ellenszenveze hallgatta a vén gavalér beszédét; de ez nem tördött vele s beszélt tovább.

— Ha atyja nincs honn, legjobb lesz jöjjön velem kocsin a paphoz kívül szintén ismeretségben vagyok ama régi idők óta; én oly buskomoly, úgy látszik szórakozás kellene Van egy kis hamis fiatal nóm, magyar asszony ki a csinos fiatal vendéget nem gyűlöli. Tudja megházasodtam, de szószerint vegye, Bécsben 8 ház ura vagyok nóm után, ki másfél milliót hozott nekem. Ugy-e boldon szerencse egy vén gavalérnak? — No, Ikkánnak gyámja voltam, hehehe, ügyes embernek áll a világ grófm Elég az hozzá, van egy kis hibája, fél lábacska rövidebb mint a másik, de ezt nem tudja a világ; különben tündérszép kis menyecske.

— Fájdalom báró ur, hogy most nem lehetek szerencsés birtokára menni, de a napokban átlovagolok. Fontos teendőim vannak, igen örvendek, hogy találkozásunk többre jogosítand.

— Tehát elvárom! Az esperes is jár hozzá, elkártyáztatok a jó öreggel; művelt fejű ember ez, nem ismeri?

— Nem báró ur.

— Tudós író, kinek művei soha se mennek feledékenységbe. — Apropos, nóm olvasott és zene kedvű, jól töltheti ön nála az időt.

Viszontlátásig. Majd atyusával felujtom én a régi barátságot.

VII.
Egy napon, midőn Ludmilla leányasszony is a Lénárd modorában megtárgalta a régi termek felnyitását: Ödönnek, csaknem dühös ki-

fakadással fordított hátát a kastélynak, lovat nyergeltetve, báró Hardek birtokára sietett, vele megismerkedendő s tőle a multról tán sokfelét kiutandó.

A cselédég nem sejté, hová ment, de elcsodálkozott, hogy sem délre, sem estebédre meg nem érkezett s kíséretében egy szolgát se vitt.

Mint a legelső fejezetben írtuk, Györgyfalva regényes helyen fekszik, a hegység keletfelől aljában több falvacska volt még Györgyfalva irányában s mindegyik felőrányra fektűt egymástól.

A legelső volt Hardek csinos birtoka, csak egy erdőn kellett Ödönnek meg álovagolni s azontul a faluba érend.

De a reggel oly gyönyörű volt, mikép nem állhatta meg, hogy egy kissé ne gyalogoljon lova mellett, a sárguló faleveleket taposva, melyeket az ősi szelek már lefújtak az ágakról.

Van a természetben valami megható, komoly tünemény a kellemes ősi tiszta napokban; emberi sorsunk hű képe, mert ebben semmi állandóság nincs s tavaszunkra bizonyosan eljön a tél, mikor arcunk elszárgul, mint a falevelek; hajszálaink megfehérednek, mint mikor a hó ellepi a fászgakat. Csakhogy azok újra kizöldülnek tavasszal, míg mi balandók, ha egyszer elszárgulunk s fehéredünk, nincs számunkra új tavasz: azaz megfiatalodás.

Egy az élet, érzé ennek horderejét Ödön is, és ez életre mindig boldogtalan legyen-e? Szeretet nélkül tengődjék a szegény szível, míg őt érzeke a gazdagság előnyeinek teljes elveibe merüljön?

Mit ér a külfény, ha a kebelben pokoli sötétség uralg, iszonyu rémeivel. Megköté lovat egy fához s fel-alásétálgatott, majd hevülő agya forrásától, majd keble zajától kinoztatva.

(Folyt. kov.)

kor kezd esetre ell nemzeti nyényesebb

* Le házi ügyb ref. új ter választás ber 29-én kijelölt 6t lános (aba nati törvé többséget bocsátásn zas határit vezetésevé ség levén szavazási papja (szó az első iz merített a választási lete jelen néve a fo vasás a va megtartat reggeli 8 t tartatik be tagjai, illet magok mi nek. — E lehetnek, jegyök má osztott iga és ezennel tik, mely magukkal megbe fogják ben január 7. tásnál a sz vett kir egyházi fő

* Az ugyi bizot b e r t refe különösen lyeekben az v gyontalan Ezen ár 562.709 fr 219 fr 20 cent 56 ár ket 3, mez az állam a segélyzetet ványi 23, v gyontala gós és alp lentés szer 674.862, meghaltak tak száma haltak 50% volt a v gy jelentés ki árva volt, tak közül szesült. Há szághban, bit tőleg kiszá r e c z e n ba Debrec v gyontalan mitási kull den 50,000 árva esik. 13.749.600 v gyontalan a törvényh dott. Az ár vók és egy hanyagolják egyik lénye nak, mely a baj sürgős ügyministe szerezni a összeget gyontalan

II
Az „audiat et altera pars“ elvénél fogva közöljük a következő levelet!
Hajdu-Nánás, január 13.
T. Szerkesztő ur!
Becsés lapja f. évi 6-ik számának újdonsági rovatában olvasván, hogy a h. nánási iparosok olvasókörének december 29-én, ismeretlen tudósító közlése szerint viharos gyűlés volt, mivel a kör a szabályzattól eltérőleg tanítót és nem iparost választott elnökéül, s a kisebbség ezen választás ellen tiltakozott, sőt a miniszteriumhoz felebbezett is: indítatva érzem magamat, hogy azon bizonyos tudósító közléset — a mennyiben már azt a nyilvánosságnak szánta — ugyanaz előtt kellő világításba helyezzem.

Az igaz, hogy a kör közgyűlése az elnök választásánál kissé zajos volt, de nem viharos. A zajt éppen az a két szál emberből álló kisebbség idézte elő a közgyűlés 57 tagjával szemben, a kitől a fentebb érintett hírlapi közlemény bizonyára ered. A választás csakugyan egy érdemes tanítóra esett, ki mint az iparos iskola igazgatója, közvetve legalább az iparügy szolgálatában áll. Az igazság érdekében el kell mondanom, hogy a férfiú volt az, ki mikor a kör alakult, magának az iparos osztálynak kérelmére az alapszabálytervezetet a kör részére elkészíté, s három évet — mint köri titkár — az egyet leányait buzgó tevékenységgel szolgálta, mondhatom vezette, s a kör erkölcsi és anyagi gyarapodására oly hasznos intézkedéseket létesített, melyek által a kör jövője biztos alapra fektetett. Különösen ki kell emelnem, hogy törekvést mindig oda irányította, miszerint a kör minden politikai pártokodásoktól ment legyen, hogy kebelében e miatt a vizsálya megvalósuljon. Mindezen érdemeiért választotta meg őt a kör elnökéül, azon feltartással, hogy a kör szabályzatnak az elnök választására vonatkozó pontja már a választásból kifolyólag megváltoztatván, jóváhagyás végett, az illető szakminiszteriumhoz felterjesztessék. Erről azonban a zajos kisebbség bizonyosan azért hallgat, mivel nem volt már akkor jelen a közgyűlésen, midőn én ez irányban indítványt tettem s midőn az egyhangulag el is lett fogadva.

A választás ellen állítólag felebbező két egyén nem azon az uton halad, mely a kör biztos és egészséges fejlődéséhez vezet: mert az itt köz tudomású dolog, hogy a mi iparos osztályunk kis iparosokból áll, kik üzleteiknél az év különböző szakában annyira el vannak foglalva, hogyha a kör elnöke közülük választatnék, sokszor az egyleti folyó ügyek intézése is fenakadást szenvedne. Erről győződött meg a kör azon három évi ciklus alatt, midőn a kör elnök iparos volt, s ez indította arra, hogy a szabályzatnak az elnök választására vonatkozó része megváltoztatását elhatározza.

Hogy a szabályzat megváltoztatása eddig keresettől nem vitetett, egyszerű oka az volt, mivel a kör az elmúlt évben házvételre s egyéb beruházásokra kénytelen volt folyó bevételét annyira felhasználni, hogy a költségvetés keretébe egy új szabályzat kiállítása s felszerése költségeit be nem illeszthette, erről azonban a kisebbség nem emlékezett meg, mivel a kör ügyeit csak távolból ismerge. — Tudta és tudja azt a kör közgyűlés, hogy szabály szerint az elnök választás ellen emelhető kifogás, de ilyet csakis olyan iparos tehet a kör egyetemes többsége ellen, ki annak jelen körülmények között felbomlására törekszik.

A „DEBRECZEN“ TÁRSZÁJA.

A lelkész leánya.

— Regény. —
Írta: V. Gaál Karolina.
(Folytatás.)
— Atyám elmebetegségről mit se tudok, — szólott Ödön — de annyi igaz, hogy mai napig beteg és kedvetlen. Nem tudom annak érzelmeimet lefesteni, melyek a viszontlátáskor szorongatták keblemet, rég nem találkoztam atyámmal s elhiheti, hogy ez nem okozott nekem örömet! Ugy látszik, jó atyám soha sem lesz többé alkalmas sem a családi örömeire, sem a megújítására valamely régi barátsággnak.
— Az ördögbe, ez rossz hír nekem! Higye el, egyik az hozott e vidékre lakni, hogy régi barátaimmal összejövék. De ha Armin gróffai így vagyunk, tán a többivel se nyerek semmit.
— Közel van az őn új birtoka?
— Egészen az önké mellett. Mily örömteljes napokra számítek én! Nem vagyok már fiatal, de azért tudok még vigadni és élvezni.
A kastélyhoz értek Lénárd huga a sárga, becsent arcu Ludmilla éppen szembe jött velök a lépcsőzeten.
— Fogadhat atyám vendéget? — kérde Ödön.
— Vendéget? — kérde az aggszűz gunyosan, egy tekintet vetve Hardekre — ő méltósága nem fogadhat senkit, miután ma hajnalban az orrossal és fivérémmel elutaztak egyidőre.
— Elutaztak? — kérde megdöbbenve Ödön.
— Igen, és egy levelet hagyott hátra nagyságodnak a gróf ur, már felküdém a hir-

apokkal a szolgáltól előbb. — E szavai után el akart sietni.
— Hé, megáljunk csak! — rákiáltott Hardek, egyszermind karját megkapva elibe hajolt. — Szentem! maga ugyan derék egy alakká nőtte ki magát! Ha ugyan az, a kit gondolok, nem az egykori iczi-piczi Ludmilla? Mi?
Az idős leány fülig veresdede hátrált, s bámult az előtte álló urra.
— No meg se ismer! Az kellene csak még, szentem! Sok szép ezüst tallérkát raktam ám pedig e kezbe ni! Persze ezek is fiatal leány kezei voltak akkor. Hé, nem emléksznék talán Hardek ezredesre? Mi?
Daczára, hogy jól megszörítva tartá a leány kezét, e név hallatára elsikoltá magát, kiszabadítva karját az erős férfi hatalmából s úgy eltűnt, mintha soha se állt volna előtte.
— Most is éppen olyan futós, mint ezelőtt 22 évvel, — kacagott Hardek és Ödönre nézve, — hanem vénecske ő kelme és rut mint egy denevér. Azonban a szép tallérokat mégis szeretted, mint ifjú leány. No, ifjuság boldonság, elmúlik végre minden. Bocsánat fiatal grófm e kis tréfáért, ez a leány szerepet vitt itt hajdan. Lehetetlen volt meg nem szólítnom. Csinos és fürgé volt, két tisztunk meg is verekedett miatta. Ugy-e, ki hinné most összeaszott sárga arczosontjairól? Hehehe!
— Ez anyám nőcseléde volt? — mondá Ödön inkább kérdve, mint állítva.
— Dehogy, kastélyfelügyelő tekintélyt vívott ki még urasága s urnője előtt is magának az öreg Krenz Gotthard; Ludmilla és Lénárd inkább urf és kisasszonyt írt, mint cseléd: az ő két gyermeke volt.
— Az öreg Krenz még az én gyermekkoromban elhalt — mondá Ödön.
— De volt egy boldons sűket fivére is, e Ludmillának nagybátyja, hát az hová lett?

En az iparos osztály érdekében azt óhajtom, hogy értsünk egyet, ne legyünk oldott kéve, mikor különben is kevesen vagyunk, s ha erőnket szétforgásoljuk, ömagunknak ásunk sirt. Nem az itt a kérdés, hogy iparos vagy nem iparos elnök alatt csoportosulunk-e? hanem az, hogy a ki bennünket vezet: értelmes, érdemes s ügybuzgó ember legyen. S ha a köri szabályzat alkotásakor némileg tévesztettünk is: azt jóakaratu egyetértéssel nem késő még helyre hozni. En részemről erre törekszem s azt hiszem velem együtt erre törekszik minden jó gondolkodású iparos polgár is, ki a tudósító által közölt viharos jelente-
Különben béke velünk!
Jarabín József,
iparoskörü alelnök.

III. Összefüggés az állás.

H. Bászörmény, jan. 14.
Hét vármegyében nincs párja Csorba Julcsának! De hát ki és mi ez? E kérdésre hajdu-bászörményi levelezők így felel: Van városunkban egy Kelemen András nevű egyén, ki már hajdan mérőáros inas volt. Később Isten felvitte dolgát és segédé lett. Inaskorában már feleségével Csorba Juliánával szolgálta a mestert, a ki diplomás asszony, mert h i t e s b á b a, volt kocsmárosné, most pedig a h. bászörményi kies fűrdőnek fő-fő bérője s mi több ő városunkban Nagy Gábor mérőáros mester uram szakállólegénye, mert hát ő nap nap után méri a húst a Dániel-utca szegletén, pedig hát e tekintetben semmi diplomát nem szerzett. Csak ékkor hagyja ott, midőn szülésznoi kötelessége parancsolja, annak végeztével ismét folytatja. Különös dolog az, hogy az ipartörvény ellenére ilyenek történnék, hiszen a mérőarosság reádes iparosság és azt nem folytathatja más, csak aki ez ipart tanulta. — De legkülönbesebb az, hogy egy fungáló szülésznoi méri a húst, megtörténik, hogy naponta 3-szor is zár s nyit, a hogy a teendők hozzák. Jelentett már ez városunk rendőrkapitányának, ki szöbelileg meg is intette, s azt mondta, hogy ha még tovább is mér, megbünteti; de midőn tovább mért és újból jelentették, akkor a kapitány ur azt felelte: „ne vegyen tőle a kinek nem kell.“ A polgármester ur is megígért az intézkedést, de hát minek itt a sürgőség? Nem felebbezés ez? Csorba Julcsa nagy és hatalmas, de azért mégis nem nagyobb talán e hatalom, mint a törvény és illendőség szabályai? —

Fővárosi levél.

Képviselőválasztás Budapeston.
(Eredeti levél.)
Budapest, jan. 14.

Már korá reggel nagy volt az élénkség a Józsefvárosban. Kortések járták be a kerületet zászlókkal s maguk köré gyűjtöttek egy csapat választót, — aztán bevonultak hadiszállásukba. Az ellenzék a kerepesi ut és az Eszterházi-utca sarkán levő vendéglőben, a kormánypart pedig a kerepesi-ut és a szentkirályi-utca sarkán levő kávéházban ütött tanyát.

Hogy a pártok össze ne keveredhessenek, az Eszterházi-utcát magas kerítéssel zárták el s a Madary-párt a kerepesi-ut felől, a Berzeviczy-párt pedig az Eszterházi-utca felől juthatott be a választási helyiségbe: a Belezna y a ház nagy termébe.

A szavazatszedő bizottság fél nyolc órakor gyűlt össze a terembe, s egy fél óra múlva N á s z a y Mór választási elnök az Esz-

terházy-utczán felállított emelvényen megjelent és a szavazást 9 órára tűzte ki. Ezután kijelentette, hogy a kik képviselőjelöltet akarnak felléptetni, 9 óráig jelentsek be nála. Kilenz órakor pedig tudatta a bizottsággal, hogy a kitűzött időig kettőn jelöltettek: M a d a r y Gábor és B e r z e v i c z y Albert

Erre megkezdődött a választás. Először a Berzeviczy-pártiakból tíz választót, aztán mindkét pártból ugyanaannyit felváltva bocsátottak be a terembe, hol két szavazatszedő bizottság vette át a voksokat. — A szavazás alatt a terem hátsó részében a szavazó bár-czakát adta ki a választóknak az e célra kirendelt küldöttség.

Berzeviczyre a „nadrágos“ emberek szavaztak, míg M a d a r y részére az iparos osztályból került ki a legtöbb voks.

Eleinte elég csendben haladt a szavazás, csupán egy-egy lelkesült Madary-párti kiáltotta el szíve szerint torka szakadtából az éljent. Egy választó pedig ugyanecek ráförmedt a szavazó bizottságra, hogy az ő nevét y-nal írják ám, mert ő nemes ember! Szádeczky Lajos történetírótlól kérdeztek: kire szavaz? Ő erre méltósággal oda vágta: kakasfalvi — lomniczi — felső berzeviczy Berzeviczy Al bertre; sőt még ennek családi czimerét és színeit is utána mondta, persze nem úgy, hogy fekete-sárga mezőben „kék macska.“ Egy másik szavazótól meg sehoggy sem lehetett kivenni, hogy kire akar hát szavazni? Előbb Madaryt, aztán Berzeviczyt említette a jámbor. Vegre is elküldték, hogy gondolkodjék rajta. Kis időre visszakerült és a „g o n d o l k o d á s“-nak az lett az eredménye, hogy Berzeviczyre szavazott. Heves szóváltásra adott alkalmat Weisz Ábrahám nevű boltos, ki minden áron „B e r k o v i c s r a“ akart szavazni; nem tudta kiejteni a Berzeviczy nevet. Meg-tanították rá, és leszávozott.

Az egyik szavazatszedő bizottságnál M a d a r y volt előnyben jó sokáig, de a másiknál megegyeszerannyival tulhaladta őt Berzeviczyt.

A választási elnök fél hat órakor kijelentette, hogy hét órára bezárja a szavazást. — Negyett erre a „drukk.“ A Madary-párt legalább 800-ig felakarta vinni a voksokat, sikerült is neki, sőt még utólagosan is jelentkezett három Madary-párti. — Ekkorra azonban a kormánypart már 1063 szavazattal kértedett.

Az elnök hét órakor csakugyan bezárta a szavazást s a bizottság visszavonult. — Nyolcz és fél órakor az elnök a kerítés mellett felállított emelvényen kihirdette a szavazás eredményét, mely a következő: összesen 1887 választó szavazott; ebből 1084 esik Berzeviczyre, 803 pedig Madaryra. I g y B e r z e v i c z y 278 s z a v a z a t t a l n y e r t M a d a r y e l l e n e z e n.

A kormánypart választók körörendve, óriási zajjal mentek el Berzeviczyt a szabad-
elvű klubba s magukkal vitték őt a választási terembe, honnan negyedórai kölcsönös hálálkodás után szözlöztek.
A milyen zajos volt a Belezna y ház, éppen olyan csendes lett ismét, mint a temető valamely zajos temetés után. Hiszen itt is zajosan temettek el egy igaz nemzeti törekvést.

A kerepesi uton azonban mintegy 250 főnyi tömeg verődött össze 8 óra fele. Nagy zajjal, abuzgólással vonultak a hatvani, koronaherceg, harminczad utcákon keresztül az Erzsébetterre, onnan pedig a József-terre. Itt a tömeg vezetőjét letartóztatták és bekisérték

— Nem emlékszem rá.
— Megkardiapoztam egyszer, mert Ludmillát pajkosságból megcsókoltam s a vén süket eléfogott a kertben, hogy kis hugával máskép bánjak. Fergeteg hordja el, kikapta a magát, persze ráadásul még néhány aranyat, hogy fogja be a száját.
Ödön undorodva és ellenszenvenzeve hallgatta a vén gavalér beszédét; de ez nem törődött vele s beszélt tovább.
— Ha atyja nincs honn, legjobb lesz jöjjön velem kocsin a paphoz kívül szintén ismeretségben vagyok ama régi idők óta; én oly buskomoly, úgy látszik szórakozás kellene Van egy kis hamis fiatal nőm, magyar asszony ki a csinos fiatal vendéget nem gyűlöli. Tudja megházasodtam, de szöszérnt vegye, Bécsben 8 ház ura vagyok nőm után, ki másfél milliót hozott nekem. Ugy-e boldog szerencse egy vén gavalérnak? — No, Ilkánnak gyámja voltam, hehehe, ügyes embernek áll a világ grófm Elég az hozzá, van egy kis hibája, fél lábacska rövidebb mint a másik, de ezt nem tudja a világ; különben tündérszép kis menyecske.
— Fájdalom báró ur, hogy most nem lehetek szerencsés birtokára menni, de a napokban átlavogok. Pontos teendőim vannak, igen örvendek, hogy találkozásunk többre jogosítand.
— Tehát elvárom! Az esperes is jár hozzá, elkártyázgatók a jó öreggel; művelt fejű ember ez, nem ismeri?
— Nem báró ur
— Tudós író, kinek művei soha se mennek feledékenységbe. — Apropos, nőm olvasott és zene kedvelő, jól töltheti őn nála az időt.
Viszontlátásig. Majd atyusával felújítom én a régi barátságot.
VII.
Egy nap, midőn Ludmilla leányasszony is a Lénárd modorában megtagadta a régi termek felnyitását; Ödönnek, csaknem dühös ki-

a rendőrséghez, de mivel látták, hogy itta, egy rendőrrel hazakísértették a lakására. A jámbor különben akaratlanul jutott a vezéri méltóságra.

Mikor hazafelé tartott, találkozott a tömeggel s torka szakadtából kiabálta: Eljen Madary! Ez hatott s azonnal a kezébe nyomtak egy zászlónyelet, melyről már csupán foszlányok loptak le; aztán a nyakába akasztottak egy kulacsot, mit hogy könnyebb legyen, azonnal ki is kotyogtatott.

Budára akarta vezetni a csapatát, de hamarosan megfosztották méltóságától. L. E.

HELYI HIREK.

* E. M. K. E. Az erdélyi magyar köz-művelődési egyesület debreczeni és hajdumegyei fiókja vasárnap alakul meg Debreczenben. Az alakuló közgyűlés — mint már többször említettük — f. hó 19-én d. e. 11 órakor tartatik meg a városháza nagy tanácstermében. Az alakuló közgyűlés impozánsnak ígérkezik. Városunk egész közönsége érdeklődik a nemzeti ügy iránt. Kolozsvárról nagy számú küldöttség jő az alakuló közgyűlésre, s e küldöttség tagjai s.ombaton d. u. 1/4 órakor érkeznek Debreczenbe. Unnepélyes fogadtatásról gondoskodva van. A küldöttség magával hozza az E. M. K. E. díszes lobogóját, mely legelső hivatalos útját Debreczenbe teszi meg! Itt fog először kibontatni a nemzeti haladást, a nemzeti kultúrát hirdető lobogó. Az erdélyi küldöttség tisztelőre a közgyűlés után bankett, este pedig bál lesz. A kolozsvári „E l l e n z é k“, a királyhágóntulni országgrész legtekintélyesebb lapja, mely a függetlenség eszméje mellett nagy kitartással szolgálja az E. M. K. E. ügyét is, „M e n j ü n k D e b r e c z e n b e“ cz. alatt következőleg buzdítja olvasóit a debreczeni utra: „Vasárnap lesz az Alföld vezérvárosában: Debreczenben az Emke fiók választmányának megalakulása. Az Emke igazgató választmányára már megválasztotta küldöttségét, kivánatos azonban, hogy a nagy horderejű akció ünnepejére Erdélyrésznkből minél számosabban jelenjenek meg. Felhívjuk a közönséget, hogy vegyen részt az ünnepen. Csatlakozzék a küldöttséghez, mely Erdélyrészt háláját is tolmácsolandja a kulturális törekvéseinket annyira támogató debreczeni közönség előtt. Impozánsnak kell lennie a küldöttségnek, mert a tény maga is impozáns. Erdély Debreczenben méltósággal, díszszel mutassa be magát.“

A városi dalárda szombaton zászló alatt vonul ki a vasúthoz a kolozsvári vendégek fogadtatására. Felkérletnek a különféle egy-
letek és a tanuló ifjuság, hogy zászlók alatt szintén voauljanak ki. Gyűlékezési hely: a a városháza előtti tér, d. u. 1/4, 3 órakor. A lakosság felkérletik, hogy szombaton és vasárnap lobogózza fel a házakat! Mutassa meg külsőleg is Debreczen, hogy az E. M. K. E. fiókgyűlések megalakítása ünnepe napot képez e nemes városra nézve! Szombaton este is merkedési estély tartatik a „Bika“ vendéglőben. Az ismerkedési estélyen a városi dalárda közre fog működni, később pedig szerenadót ad az E. M. K. E. elnökségnek. A színházban szombaton díszelőadás lesz a kolozsvári vendégek tiszteletére. Vasárnap, a fiók-egylet megalakulásának estéjén, díszelőadásul színterkerül egy operette és egy népszimfoni felvonás. Közben a dalárda fog ének-darabokat előadni. Ezen előadás — tekintettel a vasárnap esti E. M. K. E.-bálra — 1/4, 7 óra-

fakadással fordított hátat a kastélynak, lovat nyergeltetve, báró Hardek birtokára sietett, vele megismerkedendő s tőle a multról tán sokfelét kitudandó.
A cselédség nem sejté, hová ment, de elcsodálkoztak, hogy sem délre, sem estebédre meg nem érkezett s kiseretében egy szolgát se vitt.
Mint a legelső fejezetben írtuk, Györgyfalva regényes helyen fekdűt, a hegység keletfelőli aljában több falvaszka volt még Györgyfalva irányában s mindegyik felőrányira fekdűt egymástól.
A legelső volt Hardek csinos birtoka, csak egy erdőn kellett Ödönnek meg átlavogni s azontul a faluba érend.
De a reggel oly gyönyörű volt, mikép nem állhatta meg, hogy egy kissé ne gyalogoljon lova mellett, a sárguló faleveleket tapasztva, melyeket az ősi szelek már lefujtak az ágakról.
Van a természetben valaméi megható, komoly tümemény a kellemes ősi tiszta napokban; emberi sorsunk hű képe, mert ebben semmi állandóság nincs s tavaszunkra bizonyosan eljön a tél, mikor arczunk elsárgul, mint a falevelek; hajszálaink megfehérednek, mint mikor a hó ellepi a faágakat. Csakhogy azok ujra kizöldülnek tavasszal, míg mi halandók, ha egyszer elsárgulunk s fehéredünk, nincs számunkra új tavasz: azaz megfiatalodás.
Egy az élet, érzé ennek horderejét Ödön is, és ez életre mindig boldogtalan legyen-e? Szeretet nélkül tengődjék a szegény szívvél, míg őt érzéke a gazdagság előnyeinek teljes elveibe merüljön?
Mit éra külfény, ha a kebelben pokoli sötétség uralg, iszonyu rémeivel.
Mégköté lovat egy fához s fel-alásátalagattot, majd kevelő agra forrásától, majd kebelé zajától kinezeltatva.
(Folyt. köv.)

kor kezd
esetre ell
nemzeti
fényesebb
* P
vészete
hódította
cz. francz
rovszka
vesség an
hiven do
hetővé va
Kaczárság
midőn a
nezzessel
oldalú m
Emilia a
még nagy
első este
gyobb jele
öt hat izb
zönség te
kárból sze
Az öszj
lők (T 6
P e c h y
güket kife
gáltassan
Némely sz
tagja bet
töltöttek
nak a h
baja, a
óráig tart
vált az ál
dicseretet
nap „F
„Rome o
* Le
házi ügyb
ref. új ter
választás
ber 29-én
kijelölt ö
lános (b
nati törvé
többséget
bocdátás
zás határi
vezetésé
szeg levén
szavazási
napja (sz
az első iz
merített tá
választási
lete jelen
néve a fo
vázás a ve
megtartat
reggeli 8
tattatik be
tagjai, ille
magok mi
nek. — E
lehetnek,
jegyők má
osztott iga
és ezennél
tik, mely
magukkal
vel megb
fogják bem
január 7.
tásnál a sz
vegett kir
egyházi fő
* Az
ügyi bizot
bert refe
különösen
lyekben az
vagyonala
Ezen ár
562.709 fr
219 frt 20
velt 56 ár
ket 3, me
az Állam á
segélyzet
ványi 23,
vagyonala
gós és alap
lentes szer
674 862.
meghaltak
tak száma
haltak 50%
volt a vag
jelentés ki
árva volt,
tak közl
szesult. Há
számban, bi
tőleg kiszá
r e c z e n
ban Debrec
vagyonalan
mitasi kulc
den 50,000
árva esk.
13.749.600
vagyonlan
a törvényh
dott. Az ár
vők és egy
hanagolják
egyik lénye
nak, mely a
baj sürgős
Dgymiszte
szerezi a
összegetet
gyontalan

ivel látták, hogy ittas, értették a lakására. A tanács jutott a vezéri

tartott, találkozott a adtából kiabálta: Eljen azonnal a kezébe nyom, melyről már csupán aztán a nyakába akasztott hogy könnyebb le- tyogtatott.

HIREK.

az erdélyi magyar köz- preczeni és hajdumegyei meg Debreczenben. Az mint már többször em- d. e. 11 órákor tar- nagy tanácsstermben. igen impozánsnak ígér- z közössége érdeklődik

Kolozsvárról nagy számu- tó közgyűlésre, s e kul- baton d. u. 1/2 4 órákor e. Ünnepléses fogadta- n. A küldöttség magá- K. E. diszes lobogóját, s utját Debreczenbe teszi kibontatni a nemzeti kultúrát hirdető lobogó- tisztelőt a közgyűlés edig bál lesz. A kolozs- a királyhagományi re- sebb lapja, mely a fűg- leltet nagy kitarással

E. ügyet is, Mea- e n b e" cz. alatt követ- sőt a debreczeni utra: Alföld vezérvárosában: nke főköválasztmányának ke igazgató választásának küldöttséget, kívánatos ivorderejű akciózóna- kból minél számszerűs- tük a közösséget, hogy epen. Csatlakozzék a kül- félyrészt háláját is tolmá- s törekvéseinket annyira közösség előtt. Impozáns- döttségek, mert a tény rdélyi Debreczenben mel- tassa be magát.

szombaton zászló alatt a kolozsvári vendégek retnek a különféle egye- ág, hogy zászlók alatt gyülekezési hely: a r. d. u. 1/2 3 órákor. A hogy szombaton és vasár- fel a házakat! is Debreczen, hogy az etének megalakítása ün- nemes városra nézve! e r k e d é s i e s t é l y- ndéglőben. Az ismerke- dalárda közre fog mű- szerenádót ad az E. M. A színházban lesz a kolozsvári ve- Vasárnap, a fiók-egylet en, diszlocádásul szin- és egy népszimbi- alárda log érek-darabod- adás — tekintettel a K. E.-bárra — 1/2 7 óra-

át a kastélynak, lovat rdek birtokára sietett, s tőle a multról tán

sejté, hová ment, de sem délre, sem estebédre kíséretében egy szolgát

szobában irtuk, György- fekkdt, a hegység ke- lvaeska volt még György- degyik felőrányira fekkdt

ardek csinos birtoka, csak önknek még álvagolási s d.

gyönyörű volt, mikép gy egy kisse ne gyalo- a sárguló faleveleket ta- zsi szelek már lefújtak

etben valami megható, tellemes ősi tiszta na- nek hű képe, mert ebben es s tavaszunkra bizo- kkor arcunk elszárgul, szálaink megfehérednek, bi a fáságakat. Csakhogy tavasszal, mig mi halan- rgulunk s fehéredünk, vasz: azaz meg fia-

és ennek horderejét Ödön ig boldoglatan legyen-e? djék a szegény szívvél, zdagság előnyeinek teljes

7, ha a kebelben pokoli ny rémeivel. gy fához s fel-alásétál- gy forrásától, majd keb- t. kőv.)

kor kezdődik, s 9 órára véget ér. Mindon- esetre elismerést érdemel az igazgató, ki a nemzeti mozgalmat színházi ünneppilyel teszi fényesebbé!

* P. Márkus Emilia asszony, kinek mű- vésszete a debreczeni közönséget teljesen meg- hódította, tegnap este „Clemencia u” cz. francia drámában lépett fel, mint Dob- rovcska Iza. Ezen egyéniséget, melyben a ked- vesség anyai családsággal egyesül, oly élet- hiven domborította ki a művésznő, hogy ért- hetővé vált előttünk az Iza különös jelleme. Kacérsága, csalfasága, ravaszsága, rettegése, midőn a férj vétkeinek nyomára jön: oly szí- nezéssel állott előttünk, minőt csak oly sok oldalú művésznő fejteth ki, mint P. Márkus Emilia asszony. A közönséget, mely tegnap meg nagyobb számmal jelent meg, mint az első este, valóságos elragadta. Minden na- gyobb jelenete után kihívták, felvonás-közben őt hat ízben meg kellett jelennie egy a köz- zönség tetszés-nyilvánításait elfogadja. A zene- karból szép virág-bokrétát nyújtottak fel neki. Az öszjítékét kitűnő volt. — A többi szerep- lők (Tó k é s Emilia, Molnár László, Pé c h y, L á s z i n é stb.) minden tehetsé- güket kifejezték, hogy méltó keretet szol- gáltassanak a nagy művésznő alakításához. Némely szerepeket — miután a társulat több tagja beteg — kardalások és kardalások töltötték be. Ezek is igyekeztek. Az előadás- nak a hosszadalmasság volt a legnagyobb baja, a mennyiben esti 7/8 óratól 1/2 11 óráig tartott. Péchy a rendezésért, (mely ki- vált az álarcos béli jelenetben volt jó) külön dicséretet érdemel. P. Márkus Emilia hol- nap „Francillon”-ban, hétfőn pedig „Roméo és Juliá”-ban lép fel.

* Lelkész-választás. Értesítés ref. egy- lázi ügyben. A debreczeni cselekd-utcai ev. ref. új templomban szolgáló lelkész meg- választására nézve a mult 1889 ik évi decem- ber 29-én megtörtént szavazás alkalmával a kijelölt öt egyén közül egyik sem nyert álta- lános (absolut) többséget. — Így tehát a zsi- nati törvény értelmében a viszonylagos (relatív) többséget nyert két egyén új szavazás alá bocsátásának szüksége állott be. Ez új szava- zás határidejének kitűzésére a lelkészválasztás vezetésével megbízott egyházmegyei küldöttsé- g levén feljogosítva, ezen küldöttség által szavazási határidőül folyó január hó 18-ik napja (szombat) tűzött ki. Minthogy pedig az első ízben megtartott szavazás alkalmá- val merített tapasztalás bebizonyította azt, hogy választási helyiségül a consistorialis ház épü- lete jelen szerkezetében nem alkalmas: erre nézve a folyó január hó 18-kára kitűzött szava- zás a városház nagy tanácsstermben fog megtartatni. — A szavazás kezdetét veszi reggeli 8 órákor és megszakítás nélkül foly- tattatik bevégsődésegig. Miről a ref. egyház tagjai, illetve a szavazásra feljogosítottak kellő magok mihezartása végett ezenel értesített- nek. — Egyszersmind azon okból, mert sokan lehetnek, kiknek az első választáskori igazoló jegyk már nincs birtokukban: az elebb ki- osztott igazoló jegyek hatályon kívül tetének és ezenel mindenkinél új igazoló jegy ada- tik, mely igazoló jegyet a szavazni kívánók magukkal hozván, a lelkészválasztás vezetése- vel megbízott egyházmegyei küldöttségnek fogják bemutatni. Kelt Debreczenben, 1890. január 7. Szűcs István, mint a lelkészválasz- tásnál a szavazók azonososságának megállapítása végett kirendelt presbyteri bizottság elnöke és egyházi főgondnok.

* Az árvák. A képviselőház közoktatás- ügyi bizottságának keddi ülésén Kiss Al- bert referált az emberbaráti intézetekről, különösen kiterjeszkedve az árvaházakra, melyekben az 1887/8 évben elhelyezve volt 2567 vagyonlan árva, s volt összesen 69 árvaház. Ezen árvaházak fentartási költsége volt 562.709 frt, egy árvának évi átlagos ellátása 219 frt 20 krba került. Házi szolálatra ne- velte 56 árvaház; kertészeket 6, vinczellére- ket 3, mezőgazdákat 4; a 69 árvaház közül az állam által fentartott 2, az állam által segélyezett 8, megyei 2, községi 7, a'apít- ványai 23, egyesületi 20, felekezeti 7. — A vagyonlan árvák gondozása követeli a sür- gős és alapos javítást. A belügyminiszteri jelentés szerint 1886 ban szülöttek száma volt 674.862, meghaltak száma volt 484.056, a meghaltak közül a 7-ik életév végeig meghal- tak száma 237.784, tehát több, mint a meg- haltak 50%-a. Hogy ezen 237.784 közül hány volt a vagyonlan árva, a belügyminiszteri jelentés ki nem tünteti, de hogy nagy része árva volt, mutatja azon adat, hogy a meghal- tak közül 76.941 orvosi segélyben nem részesült. Hány vagyonlan árva van az or- szághban, biztosan nem tudhatni, de hozzáve- tőleg kiszámította. Számítási kulcsul De- b r e c z e n város árváinak számát vette. 1888- ban Debreczenben volt 3711 árva, ezek közt vagyonlan árva 1495. Így elfogadható szá- mítási kulcs gyanánt, hogy az országban min- den 50,000 lélekre mintegy 1500 vagyonlan árva esik. E számítás szerint Magyarország 13.749.600 lakosa közül mintegy 412.000 a vagyonlan árva. Ezen vagyonlan árvákról a törvényhozás nagyon mostohán gondosko- dott. Az árvák védelmét a rokonok, a jölte- vők és egyesületek hárítják vagy teljesen el- hanyagolják s Kiss Albert szerint ebben rejlik egyik lényeges oka ama nagy halálosági arány- nak, mely a gyermekeknél mutatkozik. Ez a baj sürgős orvoslást igényel. E czéloból a bel- ügyminiszterrel egyetértőleg adatokat kér be- szerezni a vagyonlan árvák számáról; mily összegeket fordítanak egyes községek e va- gyonlan árvák tartására, segélyezésére;

rendelkeznek-e a községek e czélra alapítvá- nyokkal vagy fedezettel; gondoskodják a kul- tuszminiszter, hogy a kisebb és szegény köz- ségekben menházak létesíttessenek, végül a vagyonlan árvák gondozása és iskolázta- tása körüli teendők a bel- és a közoktatás- ügyi miniszterium közt szabályozandók.

* A mult év második felében az elsőfoku iparhatóság 111 egyének adott különböző iparágak gyakorlására iparigazolványt. Leg- többen (17) a csizmadiaság és szatócáság (14) folytatására kérték igazolványt. Ipar engedély 18 adatott ki. Kávéházra 4, kávémezésre 4, vendéglőre 6, bérkocsisságra 6. — A fentiek közt 49 idegen illetőségű lévén, együtt 490 frt városi díjját fizettek. Ipar kihágásért 52 iparos 434 frt erejéig lett megbüntetve. Munka könyv 428 drb adatott ki.

* Mikor a kötet készül. A mi a leány életében a menyasszonyi ruha, a papnál az első mise, a politikuskál a programbeszéd — az a vidéki író életében a kötet.

Mikor a vidéki író halomra összegyűlve látja a fárcsájt, vagy verseit, egyszer csak mint a napszárnyillaan — átjárja a lelket egy nagy gondolat:

— Kötetet adok ki!
Es a nagy gondolatól szinte megroskad a lelke!

Átrepülnek az emlékezete előtt azok a különféle kötetek, a melyek a szerkesztőségi asztalon megfordultak előtte és a melyek el- tűntek a kritikával együtt a feledés homá- lyába — a szerzők annyival sem lettek na- gyobbak, mintha a talpaik alá tett kötetre állottak volna.

Átgondolja az ismerősei névsorát és édes remények rajzaanál a szívében

Mert a vidéki írónak a közönség a ki- adója

A közönség jó kiadó: olvassatlanul fo- gadja el a munkákat, (jobbára olvasatlanul is teszi a könyvet szekrényére.)

Csakhogy protekcióval kellez elé a nagy ur elé is járulni.

Ott vannak az író barátai — ismertek és ismeretlenek: a hö l g y e k, a kik gyöngéd tisztelettel viseltetnek a fiatal írót iránt; föld b i r t o k o s o k, — a kik hazafiságból pártolják az irodalmat; v á r o s a t y á k, a kik a város szellemi érdekeit tekintik s leg- többen azok, a kikre nem is gondolna az író.

Viszont olyanokat, a kikre számít, hiába keres a megrendelő névsorozatában. Ezek közé tartoznak némely jó b a r á t o k, a kik azt hiszik, hogy a könyv egy terem, mint pinczében a cserpeke gomba, az írónak anyiba kerül egy könyv, mint egy szivar; a nagy h a n g u a k, a kik azzal dicsekednek, hogy semmit sem olvasnak és inkább a kucseber blattjára teszik a forintot, mint az irodalmi gyűjtőívekre; — a s o p á n k o d ó k, a kik azért nem prenumerálnak semmiféle munkára, mert hol a tojás ára száll föl, hol a csirkét elvitte a menyét, hol ez, hol az; — az e g y o l d a l u a k, a kik elvből csupán csak a hazai k a l e n d á r i u m i p a r t pártolják.

Az író pedig, a ki már kibocsátotta mű- veit, fölizgatott lélekkel jár az utcán; olykor egeglig hullámzó remények aranyhajain rit- gatva magát, olykor pedig a kétségek mal- mokévei között érezve a szívéét.

De aztán eljön a nap, a melyen beszá- rmaznak az iverk, a kötetkiadó legkedvesebb olvasmányja, a melynek m i n d e n s z a v á n a l szeretettel dobban meg a szíve. Elhatá- rozza, hogy egy nagy aranyozott rámba teszi a neveket és odaakasztja az ágya fölé, — hadd lássa mindennap azokat, az ő „k e d - v e s” olvasóit.

* Debreczen — és a függetlenségi párt. Az országgyűlési függetlenségi és 48 as párt kedden este 6 órákor értekezletet tartott. A honvédelmi miniszterium költségvetése nem volt tárgyalható, mert a képviselőház honvé- delmi bizottságának pártbeli tagjai távol van- nak; Thaly Kálmán influenzában szenved- tett, s még pár nap szükséges felgyógyulásá- hoz. A közoktatásügyi tárcsát Kiss Albert adta elő. Ezt megelőzőleg Irányi Dániel be- jelentette, hogy a vallás-és népszerűség tárgyában évenként benyújtani szokott határozati javas- latát ezuttal is megújítja, a párt ezt helyes- lőleg vette tudomásul. — A napirendet meg- előzőleg Polonyi Géza kérte a pártot, hogy a mennyiben a királyi táblák deczent ralizációja alkalmával Debreczen Nagyvár- ad miatt mellőztetnek, a párt Debreczen mellett foglaljon állást. Ezt az értekezlet el is ha- tarozta.

* Jegyző választás. B.-Ujváros főjegyző- jévé — mely állás Kovács Lajos elhunytá- val üresedett meg — K a s z á s József miki- pérc-i jegyző választatott.

* Esküvő. Ungvári József sertes-keres- kedő ma d. u. 3 órákor tartotta esküvőjét Jobbágy János fölbirtokos szép és kedves le- ányával Rózával. Tiszta szívből kívánunk sze- rensvát az új párnak.

* Az ügyvédj kamarából. A debreczeni ügyvédi kamara Dr. Pap Géza nagy-kunma- darasi ügyvédet és Császy Imre derecskei ügyvédet névjegyzékéből törölte.

* Külföldre vágódás. A debreczeni ke- reskedelmi és iparkamara Baross Gábor mi- niszter intézkedése alapján, felhívta a terü- letén lakó segéd és önálló iparosokat, hogy a kik iparágaikban magokat — 300 frtnyi al- lamsegély élvezése mellett — tökéletesíteni akar- ják, pályázzanak. A határidő leteltéig 15 pá- lyázó — ezek közt 7 debreczeni — adta be kérvényét a fenti kamarához. Igaz, hogy a 15 közül, csak egy nyerheti el a segélyt, de

már maga a tény igen szép, hogy vannak ele- gen, kik nem elégszenek meg az itthon szer- zett tudással, de azt, az előhaladottabb iparral bíró külföldön hajhadják tökéletesíteni.

* Városi tanács ülés tartatott ma dél- előtt, melyet azért említtünk fel, hogy az ki- vételenen nem a polgármester előklete alatt volt. A kir. tanácsos, polgármester csak hol- nap érkezik haza a fővárosból.

* Válsági ok. Odamegy a bíró asztalához egészen a reneteg subás bácsi, azután int neki a fejével, hogy idehallgasson, mert nagy sor am az.

— Nagy panaszom van, bíró uram.
— Hát ki vele!
— Nem olyan könnyű ám azt kibökken- teni! — huzódik Csamagó uram.

Hanem azért mégis neki kászoldjék. Azon kezdi, hogy ő elment egyszer hazulról. — De csak furta az oldalamat valami. Szinte éreztem, hogy nem jó rendben találok a házam téjekát.

— No!
Itt még közelebb lépett a bíróhoz az atyai.

— Kutya volt a kertben, bíró uram; komondor!
A bíró is belátja, hogy ez bizony nagy sor.

— Hát mikor történt ez?
Nagyot gondolkozik erre a reneteg suba lakója.

— Körülbél nyolcz éve.
— Hát akkor mit hozza ezt most elő? mérgelődik a bíró.

— Mért? mert válni akarok!
— Váni? Most? Nyolcz év után?
Legyint erre kezével.

— Hát akkor ezt megbocsátottam neki... de most megharagudtam rá nagyon, mert eltörte a cseréppipám!

* Bál és czél. Igaz, hogy a mamák az előbbit az utóbbihoz vezető eszköznek tartják s az is igaz, hogy lapunk tegnapi cikkében, melyben a nőnevelésnek Ibsen „Nóra”-jában felvetett problémájával foglalkoztunk, ezen előbbinek is kijutott a maga része, de azért még sem egyéb boldog sajtóhíbabánál, hogy e cikk elő hasábjának utolsó előtti sorában a templomba-járás b á l s z e r ű n e k van mond- va, holott is e helyett c z é l s z e r ű szó olvasandó, noha a cikkirő annyira pessimista, hogy azt is képes elhinni, mikép toilette-dol- gában a c z é l kedveért nagyon sokan szíve- sen összetévesztenék a templomot a b á l- teremmel.

* Hajtó vadászat. A debreczeni vadász- társaság koinap, azaz pénteken, hajtó-vadásza- tot rendez a H a l á p o n. Gyűlőhely: a ha- lápi csárda. A vadászat kezdete reggel 9 órákor.

* A donaturált szeszszel sok visszaélést követnek el a kisebb pálinkamérők, részint annak hamisítása, részint az által, hogy az ipari czelokra vett szeszt, nem ipari czelokra használják föl. A belügyminiszter most a pénzügyminiszterrel egyetértve utasítja a tör-vényhatóságokat, hogy ily visszaélések ellen a legnagyobb szigorral járjanak el s a hamisí- tott s másra fordított szeszmenyiséget a pénzügyörösek által fogaltassák le.

* A szomszédból. Hajdu Dorog község képviselőtestülete e hó 12-én csaknem 10 óra hosszág ülészett. A közmisert papválasztás folyamán felszínre vergődött vezetők közül, többen jutalmukat közösi tisztségekben vették volt ki, melyekből azonban, Ferenczy Elek főszolgabíró tisztogató seprője elől jónak látták visszahuzódni. Így történt, hogy, mielőtt a jö- vő, már kuszóbban álló álló tisztújítás beké- vetkezne, három közösi állás jött üresséde- be. Még a kijelölt közgyűlés alig ált össze s már a község ház tágas udvara, valamint a közeli utcák tele voltak választó és nem vá- lasztó „eljen”-zókkel. A kijelölés után városi pénztárnokká egyhangulag Papp Ferencz, volt városi csendbíró választatott meg. Erre következett a belrendőri esküdti állás betöl- tése. Két jelölt közt szavazás rendeltetett el s az 3 teljes órára tartott, 376 szótöbbséggel G ó r ó g h Miklós került ki győztesen az urnából. — A külrendőri esküdt választá- sánál még nagyobb küzdelem fejlett ki három jelölt között. Görög Ferencz volt városi ta- nácsnok, Kiss Illés volt városi mezőrendőrbíró és Sakál Miklós ért a szavazás csak esti hetedfél órákor ért véget az utóbbi győzel- mével. A főszolgabíró erélye és tapintata csend- dör nélkül tartotta fel a rendet, mely bizony- nyal a javulás jele.

* A férj. Összetéperedett, nyomorék asz- szony tudakolta a kapitányi hivatalnál, hogy hol találhat igazságot az, a ki a Homokkert- ből jön panaszra? Mert neki az van. Pana- szja, még pedig igen nagy. Nem szereti őt az ura, de nem szereti a kis 10 éves leánykáját sem. Mért nem szereti őket? Mert nyomoré- kok. A kis lány ugyi is született, s még az ágyról se tud leszállni magától. Az asszony nyomorék lett, mert egy 6 éves épületet waga rakott fel, maga volt a téglá, a mészhorzó, a falrakó, minden. És a munka nélküli férj most háladatoságból, kiakarja őket, a nyomo- rékokat úzni az odujokból, hogy menjenek télviz idején máshova, mert ő nem keres ke- nyeret nyomorékoknak. — Pedig hiszen nem is dolgozik ő, mert hogy leissza magát min- dennap a homokkerti sarga földig, az nem munka. De a szegény asszony sir-ri, hogy nem tudja túrni a férj „regnálását”, csele- kedjenek ő vele irlalmasságot, hisz ő is, lá- nya is „nyomorultak.” A nyomorék nyomorult asszonyt eligazították a III. ker. kapitánysá- gához. Ott talán igazítani fognak a során.

* Köszönetnyilvánítás. B o d o k y Lajos ur a „joghallgatók segítő egyesületének” 5 frtot adományozott. Fogadjá ezért az egyesül- tel nevében hálás köszönetemet — Debreczen, 1890. Január 15. T ó t h Aurél j. s. e. elnök.

* A dr. Popp féle anatherin készítmé- nyéről szóló és lapunk mai számában fog- lalt hírdetést, ajánljuk olvasóink beces figyel- mébe.

Muzsák.
— A m. tud. akadémia második osztá- lyának hétfőn érdekes ülése volt, melyen a rendező nagyobb számmal jelentek meg egy az akadémikusok, mint a nagy közönség kö- réből való hallgatók. A tárgysort két törté- neti értekezés képezte. Dr. Acády Ignác „A magyar nemesség és birtokviszonyai a mohácsi vész után” cz értekezésében tartalmi gazdag- ság és formai választékosság tekintetében egy- aránt kimagasló dolgozatot nyújtott. — A rendkívüli gondnal, a kutatók széles köré- ből összegyűjtött történeti és nemzetgazdasági anyagot biztos érzékkel dolgozta fel egy nagy- arányu, világosan áttekinthető képpé, mely híven és jellemzően tünteti fel a magyar nemesi osztály fejlődését a mohácsi vész kö- vető időkben. A tanulmány általános figye- lemvel halgatták és megjelenezték. Utána O r t v a y Tivadar értekezett érdekesen és alaposan a tizenegyedik századbeli pápai ti- zedjegyek egyházföldrajzi jelentőségéről, számos nagyfontosságú adatot szolgáltatva kö- zépkori egyháztörténetünkhez.

Közgazdaság.
Gabnaárak. (Budapest terményüzde- jan. 15.) Buza tavaszra 8.46 pénz, 8.48 ára, buza őszre 7.67 pénz, 7.69 áru, — május—juniusra — pénz, — áru. Tengeri 1890. máj.—jun. 5.08 pénz, 5.10 áru, jul.—aug. — pénz, — áru. — Zab tavaszra 7.55 pénz, 7.60 áru, őszre — pénz, — áru. Ká- posztarepce augusztus—szeptemberre 12.2% pénz, 12.2% áru.

— Sertesvásár. A kőbányai sertéskeres- csarnok távirata, Jan. 15. Az ület csendes. M. urasági öreg nohéz 42.—43.—frtfg ma. uras fiatal nehéz 44.—45.—frtfg, magy. urasági fiatal közép 44.50—45. frtfg, magy. uras. fiatal könnyű 44.—44.50 frtfg, magyar szedett nehéz 42.—43.—frtfg, magyar szedett közép 44.—44.50 frtfg, magy. szedett könnyű 42.—43.—frtfg, szerb. átmeneti nehéz 42.—43.—frtfg, szerb. átmeneti közép 42.—43.—frtfg, szerb. átmeneti könnyű. 39.—42.—frtfg. Az árak bizlat sertéseknel páronkint 44 kgl. 4%-os levonással métermásánkint ér- telmők. Romániai s szerbiai sertésnekél, melyek mint átmenetiek, adattak el, a vevőnek páronkint 4 forint aranyban vám fejében meg- térítettik.

SZERKESZTŐI POSTA.
„Dankó Pista szerelme”. Rövid idő múlva hatá- rozott választ adunk.
H. Bőszörmény. A második levelet — térszike miatt — csak szombaton közölhetjük. Addig is közö- net szives figyelméért. A t. példány ügyét megbeszéljünk a kiadó hivatalal.
„Ellenzék” szerkesztősége, Kolozsvár. Szivessé- günkre számíthatnak.

Debr. színház.

Holnap, pénteken 1890. január 17-én, páratlan színetben, felemelt helyárrakkal. P. MÁRKUS EMILIA uró, a buda- pesti nemzeti színház elsőrangú művész- nőjének harmadik vendégfelléptéül:

FRANCILLON.

Színmű 3 felvonásban Irtá: Damas.

Vasutimenetrend.

Debreczenből indul:

Budapest-Nagyvárad felé:	r. 8 ó. 27 p.
" " " "	d. e. 11 ó. 49 p.
" " " "	este 10 ó. — p.
Szathmár felé:	reggel 8 ó. 49 p.
" " " "	d. u. 3 ó. 37 p.
Kassa felé:	reggel 6 ó. 31 p.
" " " "	este 7 ó. 30 p.
" " " "	d. e. 11 ó. 6. d. u.
H.-Nánds felé:	Vasártérrel: r. 6 ó. 7 p. és 4 ó. 19 p. d. u.

Debreczenbe érkezik:

Budapest-Nagyvárad felől:	reggel 8 ó. 6 p.
" " " "	d. u. 8 ó. 31 p.
" " " "	este 7 ó. 19 p.
Szathmár felől:	d. e. 11 ó. 18 p.
" " " "	este 9 ó. 35 p.
Kassa felől:	d. e. 8 ó. 2 p.
" " " "	este 9 ó. 11 p.
H.-Nánds felől:	Vasártérhez: r. 7 ó. 59 p. és 8 ó. 48 p. e.
" " " "	Vendéglőhöz: r. 8 ó. 7 p. és 8 ó. 52 p. e.

Főszerkesztő: Szinay Gyula.
Fetelés szerkesztő: Kósa Barna.
Fonunk: t. rs: Dr. Bakonyi Samu.
Kiadó: Kutasi Imre,

P SERHOFER J.

gyógyszerész Bécsben,
Singerstrasse 15. sz. Zum goldenen Reichsapfel.

vértisztító pilulái, ezúttal egyetemes piluláknak nevezve; ez utóbbi elnevezést teljességgel megérdemlik, mert igen sok betegség van, melyekben e pilulák valóban kitűnő hatásukat bizonyították.

Sok évtized óta e pilulák közéleti tudásnak örvendenek, számos orvosok által rendelkeznek, s azonkívül kevés család fog létezni, melyben e kitűnő házi-szerből ne lenne egy csekély készlet tárolható.

E pilulákból egy doboz 15 pilulát 21 kr., 1 tegeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentetlen utánvét-küldéssel 1 frt 10 kr.

Az összegnek előleges küldésénél bérmentesre való küldetésnél: egy tegeres pilulák 1 frt 25 kr., két tegeres 2 frt 30 kr., három tegeres 3 frt 35 kr., négy tegeres 4 frt 40 kr., öt tegeres 5 frt 20 kr., tíz tegeres 9 frt 20 kr. (kevesebbet mint 1 tegeres, nem lehet küldeni.)

Kéretik, határozottan Pserhofer J., vértisztító piluláit kérni

s arra vigyázni, hogy minden doboz fedelén, a használati utasításon is látható J. Pserhofer név és pedig vörös betűkkel meglegyen.

Fagy-balzsam, Pserhofer J.-től, 1 tégely 40 kr., bérmentesen küldve 65 kr.

Keskeny levelű utifü nedv, hurut, rekedtség, gőrcsős köhögés stb. ellen, 1 palack 40 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, 1 frt 20 kr.

Por lábizzadás ellen, Egy doboz ára 50 kr., bérmentesen 75 kr.

Golyva-balzsam, 1 üveggel 40 kr., bérmentesen küldve 65 kr.

Élet-essenzia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés, stb. ellen. Egy üvegcse 22 kr.

Angol csoda-balzsam, 1 üveggel 50 kr., kis üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés ellen 1 dobozzal 35kr., bérmentesen küldve 60 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től a legjobbnak elismert hajnövesztő szer, egy nagy szelencze 2 ft.

Általános tapasz, Stendel tanártól, házi-szer, sebek, dagasztok stb. ellen, egy tégely ára 50 kr. Bérmentesen küldve 75 kr.

Általános tisztító-só, Balrich A. W.-től Kétféle házi-szer megzavart emésztés minden következményei ellen, 1 csomag ára 1 forint.

Az itt fent megnevezett készítményeken kívül, még bármely osztrák lapokban hirdetett bel- és külföldi gyógyászati különlegességek készletben tartatnak, s minden, netalán készletben nem levő cikkek kívánára pontosan s legjuttányosabban megszerelhetnek.

Postai küldemények az összegnek előleges beküldése ellenében a lehető leggyorsabban eszközöltnék. Nagybbszertű megrendelésnél utánvétellel is.

Az összegnek előzetes beküldése mellett (legjobb postautalvánnyal) a viteldij jelentékenyen csekélyebb, mint utánvétel mellett.

A fenn nevezett különlegességek kaphatók Budapesten TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész úrnál is. Király-utca 12.

Nincs többé fogfájás!! Könnyen vérző beteg és gyuladt foghúst gyógyít és erősít, a fogkövet eltávolítja és képződését meggátolja; a szájbúzt azonnal megszünteti naponta használatnál

cs. és kir. udvari fogorvos és udv. -zállító, valódi világhírt Antherin SZAJVIZE

Dr. POPP fogpasztája, Antherin fogpasztája, mely a legjobb és legfinomabb szappan, mindennemű bőrkütsékek ellen és különösen furdékhöz.

Dr. POPP fogpora ragyogó fehérségű fogakat kölcsönöz anélkül, hogy mint más fogporok a fogak zománczát megsértené.

Dr. POPP növényiszappana a legjobb gyógy-pipere szappan, mindennemű bőrkütsékek ellen és különösen furdékhöz.

Dr. POPP NAPRAFORGÓ (szappan) (nem glicerina). A legújabb és a legfinomabb divat-pipere szappanok. A bőrt bárszónifinomá teszik.

Árak: Antherin-szajviz 50 kr., 1 frt. és 1 frt 40 kr., Antherin fogpasztája tégelyben 1 frt 22 kr., Aromatikus fogpasztája 35 kr., Fogpor dobozban 63 kr., Növényiszappan 30 kr., Napraforgó-szappan 40 kr., Venus szappan 60 kr., E szerekek kaphatók: Debreczenben: Dr. Rotschnek, Mihálovics I., Tamássy B., Örvényi O., Tóth B., Muraközy K. és Balázs Ö. gyógyszerészeknél és Csanak J. Geréby F. Szentkirályi és Kalenda, Baum M. Weisz A. és Stern A. és testvére kereskedésében.

Külföldi orvosok elismerései. Tisztelt uram! Örömmel tudatom, hogy Antherin-szajvizét taplós, könnyen vérző foghús, valamint meglazult fogak ellen kitűnő sikerrel alkalmazom és ezért fölelmenek állandó használatra ajánlom

Mr. H. de Carpentier, Páris. A Dr. Popp félé „Antherin-szajviz“ név alatt ismeretes szert hosszabb idő óta van alkalmam gyakorlatomban alkalmazásába venni s vele nagyon kedvező, sőt gyakran meglepő sikert értem el.

Dr. Stark királyi törzssorvos a D. Loslauban, Poroszországban. Tisztelt kártárs ur! Az ön Antherin-szajvizével tett kísérlet után óhajtánék az ön által előállított és nekem már több oldalról oly melegen ajánlt fogpasztáival és fogporával is kísérletet tenni stb.

Dr. Hartig F. lovag braunschweigi hercegi udvari fogorvos, udv. tanácsos és tanár.

Hamisításoktól óvakodjunk!

117 446.

AZ „ISTVÁN“ GÖZMALOM TÁRSULAT

ÁRJEGYZÉKE helyben kötelezettség nélkül

és az 1887. szept. hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. é. június 1-én életbe lépett eladási, vásárlási és szállítási módokra vonatkozó egyezménynek szerinti.

kiszáraztatás melletti, zsákkal együtt 100 kúba.

AB. Asztali dara nagy és aprószemű 17.-

C. Szinte Köcsziszert 16.-

O. Királyliszt 16.60

1. Lángliszt 16.40

2. Munkliszt 16.-

3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű 14.60

4. Feher kenyérliszt 1-ső rendű 14.20

5. Szinte 2-od 13.60

7. Közép kenyérliszt 1-ső 13.20

8. Szinte 2-od 12.80

8 1/2. Szinte 2-od 12.40

9. Lángliszt 1-ső 12.-

10. Veres liszt 50 50 4.00

11. Finom korpa zsákkal 50 4.00

12. Durva korpa zsákkal 50 kg 4.20

A finom és durva korpa árából elvont díj engedélyezett 5%-tól engedmény a felemelített egyezmény folytán szüntelen beszüntetett.

Debreczen, 1890. jan. 16.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKAK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
Debreczenben, Főpiacz, Sz. Nagy Karoly ház. - ajánlja magát mindentelje

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKAK

gyors és pontos elkészítésére.

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott iveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DÍSZMŰVEKET
arany, ezüst, és színyomatban;
díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjuttányosabb árban eszközöltnék.

A papír gyári árban számítottatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN“ cz. hírlapban legolcsóbban számítva közléteszek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyomda tulajdonos.

MINNETÉS LONDON DISZOKLEVÉL 1871

DEBRECZENBEN, Főpiacz Debreczen, 1890. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

1890
Köln
Helyben és
egy évre
Fő útra
tűgyed áru
Egyes
Adat szellem
400 kölmű
szon, 1894.
has, - a sz
mentve
Művészet
TUDÓSI
OSÁTHY
kereskedés
talban KUTA
nyomdájában

Az
Erdély m
délyi mag
nek debre
nap alak
Debr
fel az El
is szép á
oltárára.
tagadja n
a holnap
Ki
lyi testvé
Tömesege
nek jelg
sarkal m
embert.
Az
ság szíve
talja, hog
hazafisít
Megtudat
desse!
Erd
nap Debr
sajt nem
védésére.
A
terjeszti
szóval m
tem, s u
e földön
A
sziklájáh
kedves
köz. E
tanui le
meinek.
Iste
Mi
tudatot
öszinte
az 8 tő
Fő
zatok a
Fő
Mi
tele a m
fenyeget
mint pu
hogy a
érvényt
gadhajta
lemény
tarthata
nemzeti
várnak,
alkotun
tanunk?
Mi
a tervez
dalom,
minden
sára va
mokban
nem vol
törvény
mely m
rombol
nem v
igen gy
foglaló
dítása.
gok nem
mokat?